

גן החיות התנ"כי בירושלים ע"ש משפחת טיש
حديقة الحيوان اورشليم القدس باسم تيش
THE TISCH FAMILY ZOOLOGICAL GARDENS IN JERUSALEM

בשיתוף הקרן לירושלים

פרוסי

דצמבר 2006 גליון מס' 86

מר-מתוק - סיפור על חייה של שימפנזה קטנה

הצעירים, שיכלו לגעת בה דרך סורגים. כל זה כדי לשלב את "נעמה" בקבוצת השימפנזים בעתיד. בגיל שנה מקווים המטפלים לתת לה לשחק עם הנקבות הצעירות במגע חופשי לזמן מוגבל והדרגתי. "נעמה" גדלה להיות שימפנזה מקסימה וחמודה, שמאוד אוהבת לשחק. ילדיה של נועה בני 3, 4.5 אוהבים לשחק איתה בבית, להאכיל אותה ועוזרים לנועה לטפל בה. אך נועה דנין, ראש מחלקת הקופים, מספרת שאין לטעות, ולא מדובר בעוד ילד שגדל בבית, כמו שאולי חושבים. מדובר בקוף, בבעל חיים חזק, שעלול להיות מסוכן. למרות ש"נעמה" משחקת עם ילדיה, הכל בעירבון מוגבל ותמיד תחת השגחה. "נעמה" תהיה בביתה על לגיל שתתחיל להיות הרסנית - גיל שנה פלוס. לאחר מכן תתרגל לישון בלילה במתחם נפרד בתצוגת השימפנזים. המטרה היא שבגיל ארבע, גיל הגמילה, תוכל להתקבל לקבוצה בגן החיות. למרות שחייה של "נעמה" הם בוודאי שונים מאלו של שאר הגורים בקבוצה שלנו, ולמרות שכולנו היינו רוצים שתגדל בחברת השימפנזים, אנו מקווים שהחשיפה ההדרגתית והמחושבת של המטפלים תעזור לה בבוא העת לחזור לחיות עם בני מינה - השימפנזים.

צילום: אורי בן יגיי

נועה דנין ו"נעמה"

הצעירות צופות באמהות שסביבן ונחשפות להנקה, המגע הגופני, הסחיבה ואף משתתפות בגידול ובקשר עם הגורים. "ציפי", שימפנזה שנולדה בגן החיות, לא הפנימה את רעיון ה"אמהות", מסיבה לא ידועה, ושתי ההמלטות הראשונות שלה הסתיימו במות הגור. לפני כשנה, מטפלי הקופים הבחינו ש"ציפי" שוב בהריון ולמרות שחיכו להמלטת עוד גור חמוד, הם גם חששו ש"ציפי" שוב לא תעמוד בעומס ה"אמהות". כאן מתעוררת דילמה על הגישה שבה יש לנקוט במצב שבו בעל חיים אינו מטפל בצאצאיו. האם לתת לטבע לפעול, או להתערב ולהציל את הגור, התערבות שהופכת אותו לבעל חיים מוחתם ומשפיעה מאוד על איכות חייו בהמשך. הוחלט שבמקרה שתידרש התערבות כזו, המטפלים יגדלו את גור השימפנזה, ובסוף ישלבו אותו בהדרגה בקבוצת השימפנזים בגן החיות. ב-12.05.06 המליטה "ציפי" גורה חמודה ובריאה. לגורה קראו "נעמה" על שם מטפלת של מחלקת הקופים. המטפלים ראו שעוברות השעות ו"ציפי" אינה מיניקה את "נעמה". לאחר חצי יום הוחלט להתערב. "ציפי" הורדמה ונבדקה, ו"נעמה" חוברת לאמה בתנוחת יניקה בתקווה שכש"ציפי" תתעורר היא תמשיך באופן טבעי להיניק ולסחוב את "נעמה". השיטה הזו, המוכרת בגני חיות בעולם, ומוכחת כמאוד יעילה, לא עבדה במקרה זה. בלית ברירה, המטפלים נאלצו לקחת את "נעמה" בידעיה שיצטרכו לגדל אותה בעצמם. בחודשים הראשונים לחייה, הצרכים של "נעמה" היו דומים מאוד לזה של תינוק אנושי. "נעמה" זקוקה להרבה מאוד חום ואהבה, מגע וליטופים, וחלב - כל כמה שעות. "נעמה" שהתה במנשא במשך כל שעות היום, גם בזמן עבודתם של המטפלים בגן. הם לקחו אותה הביתה, קמו בלילות להאכיל אותה והחליפו חיתולים. "נעמה" התרגלה לשהות במחיצתם של ארבעה מטפלי המחלקה, אך בעיקר עם ראש מחלקת הקופים - נועה דנין, אם לשני ילדים קטנים. במקביל, נחשפה "נעמה" מידי יום לקרבת קבוצת השימפנזים, לקולותיהם, לריחות ולמראה. בגיל ארבעה חודשים החלה לשהות "נעמה" בקרבת הקופות הצעירות, לאחר מכן הגורים

חדשות מהאוסף הזואולוגי

ציפורים - 4 גוזלי פינגווינים מטופלים כעת בהאכלת יד על ידי צוות המטפלים. לצערנו 2 פינגווינים בוגרים מתו כתוצאה ממלריה של עופות. - 2 גוזלי אקלקטוס וגוזל אחד של קקדו מולוקי פרחו מקיניהם. - 4 טוראקו אדומי ציצית ושני איילים גמדיים זעירים שהגיעו מסינגפור הצטרפו לאוסף המגוון שנמצא בצפרייה הטרופית.

נקבת האגוטי ששכנה בצפרייה עברה לספארי ברמת גן. **טורפים** - "אדר" הנמרה הפרסית המליטה שני גורים. אחד הגורים מת מייד לאחר הלידה והשני, שנזנח על ידי אימו, גדל בהאכלת יד ע"י מטפלי הגן. שמו בישראל: "רר".

- נקבת טיגריס סומאטרי הגיעה מהספארי ברמת גן לקראת פתיחת חצר הטיגריסים.

קופים - "ציפי" ו"בריגיט" - 3 נקבות שימפנזה אהובות בגן עברו לגן חיות שוויצרי.

ביתן חיות קטנות - ארמדילו נקבה הגיעה מגן החיות בפוזנן והיא מוצגת ביחד עם הטמריין לבן הקודקוד. הטמריינים הגיבו מצידם על החדשות המסעירות בהמלטה נוספת...

אוכלי עשב - קבוצה של 2 זכרים ו 6 נקבות יחמור מחי-בר כרמל עברה למכלאת האקלום שבנחל שורק ואליהם עתידיים להצטרף נקבות נוספות מגן החיות וכל זאת לקראת שחרור קבוצה נוספת בתחילת חודש דצמבר. - מקרה נדיר של צבייה שנדרסה סמוך לגן החיות, הובאה אל הגן והתאוששה עד כדי כך שאפשר היה לשחררה בטבע! לרוב מקרים אלה נגמרים במות הצבי הפגוע...

פילים - לאחר שוך ההתפרצות של דלקת העיניים ותחילת ההחלמה של הפילים והפילות שנפגעו, הפילה "תמר" זכתה להשיב לעצמה לפחות מקצת מכושר הראייה. אנו מקווים שמצבה ילך וישתפר אף יותר.

חצר אוסטרלית - קבוצת הקנגורו הולכת וגדלה וקשה כבר להאמין שבתחילת הדרך היו רק 2 זוגות...

הגשמים הראשונים כבר מאחורינו, האדמה רוויה והשלוליות מתחילות להתמלא. עכשיו מגיע תורם של דיירי השלולית להגיע ולהתחיל בפעילות קדחתנית בכדי להספיק ולהתרבות לפני שהשלוליות מתייבשות שוב. הבעייה היא שמשנה לשנה הולך ונעשה קשה יותר למצוא שלולית טובה. התפשטות האזורים העירוניים ואזורי החקלאות והתעשייה הן גורם מרכזי בהעלמות שלוליות החורף מהארץ וזיהום הקרקע והמים גורמים לכך שחלק מהשלוליות הנותרות כבר אינן מתאימות לאיכלוס על-ידי כל או חלק מדיירי השלוליות המסורתיים. גם הפיכת מעיינות ובריכות טבעיות לבריכת שחייה ואתר תיירות פוגעת בצמחייה, במבנה הקרקעית ובאיכות המים. הפגיעה הזו בשלוליות ובמקווי מים אחרים מביאה, כמובן, גם לפגיעה באוכלוסיות דיירי השלולית. אין כמעט ילד קטן שלא יודע איך עושה צפרדע (קווה-קווה, לבודדים שלא יודעים) אבל בקצב הנוכחי של היעלמות מיני הדו-חיים, אולי דיירי

משולחנו של הזואולוג

השלולית הבולטים והמוכרים ביותר, יש שרבים מהילדים הקטנים של היום לא יזכו לשמוע צפרדע מקרקרת באמת. בישראל חיים כיום ששה מינים של דו-חיים. מין שביעי, עגולשון שחור-בטן, שהיה אנדמי לישראל נכחד מהארץ (ולכן מן העולם) בשנות ה-50 עם ייבוש אגם החולה. מתוך ששת המינים הנותרים שניים שייכים לקבוצת בעלי-הזנב, והם הסלמנדרה והטריטון, והארבעה האחרים שייכים לקבוצת חסרי-הזנב והם הקרפדה הירוקה, צפרדע הנחלים, האילנית המצויה וחפרית עין-החתול. כל ששת המינים הישראליים תלויים בשלוליות החורף לרבייה. בשלוליות הם מטילים את ביציהם (פרט לסלמנדרה המשריצה ראשנים חיים) ובשלוליות מתפתחים הראשנים ועוברים את הגלגול עד הגיעם לבוגרים המבלים את חייהם מחוץ למים (ומכאן שמם דו-חיים). בעבודה שערך בשנים האחרונות אלדד ארזון במחלקה לזואולוגיה באוניברסיטת תל-אביב עלו תוצאות מדאיגות רבות. בסקר שלוליות חורף נמצא כי במהלכן של כ-25 השנים האחרונות נעלמו כ-40% משלוליות שנבדקו בעבר ועוד 13% מהשלוליות נפגעו בצורה קשה. מינים סתגלנים כמו הקרפדה והאילנית אמנם מצליחים לאכלס שלוליות ומקווי מים חדשים אבל אלו הם בדרך-כלל מקווי מים שאינם מתאימים במיוחד לרבייה (לדוגמה תעלות רדודות בשולי הכבישים) וכך רבים מהראשנים אינם מסיימים את הגלגול, רק פרטים בוגרים מעטים מצטרפים לאוכלוסייה מדי שנה ונראה שמצב האוכלוסייה ככלל הולך ומדרדר. מצבם של מינים פחות סתגלנים, כמו הטריטון או החפרית גרוע אף יותר משום שהם אינם מצליחים לאכלס מקווי מים חדשים שאיכותם נמוכה וכך מוצאים אותם בפחות ופחות מקווי מים. כיום כל מיני הדו-חיים בארץ נמצאים בסכנת הכחדה. מצבה של צפרדע הנחלים הוא הטוב ביותר והיא על גבול הסכנה (Near threatened) ואילו החפרית והטריטון נמצאים במצב הגרוע מכולם והם מוגדרים כנמצאים בסכנת הכחדה חמורה (Critically endangered). אבל לא רק בארץ מצבם של הדו-חיים בכי רע. מתוך כ-6000 מיני דו-חיים מוכרים בעולם מעריכים חוקרים כי כ-2000 מינים נתונים בסכנת הכחדה, ש-120 מינים בקירוב כבר נכחדו ב-25 השנים האחרונות ומצבם של עוד כ-435 מינים הורע בצורה משמעותית. הסיבות לפגיעה הקשה באוכלוסיות הדו-חיים בכל העולם הן מגוונות. פרט לפגיעה בבתי הגידול גם ההתחממות העולמית, קרינת על-סגולית (UV) גבוהה כתוצאה מהחור באוזון, מינים פולשים, ציד-יתר ומחלה פטרייתית קשה גורמים לפגיעה, לפעמים לפגיעה גורפת ומהירה מאוד באוכלוסיות שלמות. בתגובה לפגיעה הקשה בדו-חיים הכריז הארגון העולמי של גני החיות והאקווריונים (WAZA) על תוכנית להגנה על המינים הנתונים בסכנה. מטרותיה של התוכנית כוללות (א) הגברת המודעות הציבורית לסכנות המאיימות על הדו-חיים בכדי למנוע את המשך הפגיעה בבתי-הגידול, את המשך הצריכה של דו-חיים (כמזון או חיות מחמד) ואת הפצת המינים הפולשים; (ב) הקמת תוכניות רבייה בשבי למינים נדירים, שעבור חלקם זהו הסיכוי היחיד לשרוד, עד לזמן בו ניתן יהיה להשיבם לטבע; (ג) גיוס כספים מתוך מחוץ למוסדות המשתתפים בכדי לתמוך במחקר על אחזקת דו-חיים בשבייה ובתוכניות שימור של מינים נדירים כולל מחקר, הצלת בתי-גידול, הכשרת אנשי מקצוע ורכישת ציוד. מיומן זה חשוב בעיקר בכדי לסייע לתוכניות שימור במדינות מתפתחות רבות, בהן יש מינים נדירים רבים, אך היכולות המקצועיות בהן אינן מספיקות. בגן החיות התנ"כי חיים כיום חמישה מיני דו-חיים, כולם מינים לא ישראליים, והם כוללים ארבעה מינים של צפרדעי-חץ מדרום-אמריקה, ועוד מין אחד של תולען (קבוצה מוזרה שהמינים בה מזכירים צלופח בצורתם, חיים במקומות לחים מאוד או במים ומשריצים צאצאים שכבר

סיימו את הגלגול), גם הוא מדרום אמריקה. חלק מהמינים נמצאים בתצוגה, בביתן החיות הקטנות, וחלק מהמינים נמצאים מאחורי הקלעים לשם רבייה. דרום-אמריקה היא אחד היבשות עם מגוון מיני הדו-חיים הגבוה ביותר בעולם, אך גם עם מספר מינים גבוה הנמצאים בסכנת הכחדה. בשנה הקרובה אנו מקווים להוסיף גם מין אחד לפחות מישראל בכדי לסייע בהגנה על המינים המקומיים. ובינתיים כולנו יכולים לעזור על-ידי הימנעות מפגיעה בשלוליות הטבעיות (בעיקר הגדולות יותר) ובמקווי מים מתוקים אחרים, על-ידי כך שלא נרכוש דו-חיים כחיות מחמד וכמובן, על-ידי אכילת פחות גלי צפרדע בביקורינו הבא בצרפת!

חורף נעים

צילי כפיר היתה מתנדבת ב-13 השנים האחרונות והיתה גם רכזת המתנדבים של גן החיות. עם פרישתה לגמלאות, החליטה לפתוח דף חדש ולעבור לצפון הארץ עם משפחתה. אשה

היד השלישית

פינת המתנדב

מיוחדת במינה היא צילי, ואין איש צוות שלא הכיר אותה. צילי גם כתבה את מדור "היד השלישית", ובדרך זו גם הקהל ידע על העבודה החשובה שעושים המתנדבים בגן החיות. החלטנו להקדיש את הכתבה הפעם לראיון עם צילי שנערך על ידי עליזה רומן, המחליפה את צילי בתפקיד רכזת המתנדבים, ומטפלת ביתן החיות הקטנות.

"צילי, היום תורך, היום נפנה את הזרקור אלייך ונתחיל ונאמר כי בגן ירגישו בחסרון שתי ידיך השלישיות... חשבנו לנכון, לאחר 13 שנות התנדבות לתהות קצת על קנקנך".

ש: מה הביא אותך להתנדב בגן החיות?
ת: גדלתי בתקופה הצנע (בנהריה). אמא תמיד דאגה לאיזון תקציב המשפחה ולשיפור המצב התזונתי על ידי גידול בעלי חיים: תרנגולות לביצים ואווזים לפיטום, גם ברווזים נאכלו בבית או הוחלפו עם השכנים בעלי הרפתות ודירים. כשעברנו לירושלים, נגמר הצנע, התחתנתי והפכתי להיות פיזיותראפיסטית, והיו לנו רק חתולים צילי וקוף סנאי צילום: בברלי ברק

הרבה בעלי חיים וטלפנתי לגן החיות ובקשתי להתנדב. במשרד לא ידעו מה לענות לי! אמרו: "נשאל את המנהל". חזרתי וטלפנתי, וחזרתי וטלפנתי ואת המנהל לא הצלחתי לתפוס. בסוף אמרתי: "אימרו למנהל שאם אינו חוזר אלי תוך יומיים אתנדב במקום אחר!". האיום פעל, וכעבור חודש(!) דווקא קיבלתי אישור להתחיל לעבוד. וראו איזו כברת דרך עשינו מאז!!

היום יש בגן החיות למעלה מ-50 מתנדבים.

ש: איפה התחלת את ההתנדבות?

ת: התחלתי אצל פואד, במשק. שם למדתי להכיר את אנשי הגן ואת אופי העבודה ויכולתי לבחור עם מי לעבוד בהמשך. הרי אנחנו עובדים קודם כל עם האנשים, ואם זה לא מתאים, אז כל ההתנדבות סופה לא להצליח. כך עבדתי עם אנשי הציפורים בקיץ, וכשנעשה לי קר בחוץ עברתי לקליניקה ולביתן החיות הקטנות. ניסיתי גם במחלקת הקופים אך מצאתי שהעבודה היתה קשה לי מבחינה פיזית. כששברתי את היד - ישבתי אצל הלמורים. ש: האם המעברים האלה סייעו לך להבין טוב יותר את מהות העבודה בגן?
ת: ובכן, שוב ראו איזו כברת דרך עברנו: יום אחד התחלתי להתנדב במחלקת הפילים, שכללה אז רק את צ'אפי התינוק. הגדלתי לעשות והבאתי איתי את בני, אדם (שגם הוא הפך למתנדב כשגדל) ויחד נכנסנו לחצר של צ'אפי, שכמעט חנק עבודה במחלקות שונה וכל מטפל מקצועי בתחומי. כיום לא ניתן היה לעשות דבר כזה!

ש: האם עבודתך כפיזיותראפיסטית נגעה בעבודתך כמתנדבת?

ת: הגן היה מקור כוחי במאבק היומיומי שלי במחלקה הקשה בה עבדתי באל"ן. העבודה בגן עזרה לי לעמוד מול עבודת השיקום הקשה מנשוא, וממנה שאבתי כוח לא לוותר. עשיתי שימוש גם בידע המקצועי שלי: שיקמנו קוף סנאי עם שיתוק, תוכי מיליטרי שבור כנף, ותוכי אקלקטוס עם פיסוק.

ש: מי הוא המתנדב המצליח המתמיד?

ת: זה שיש תיאום בין ציפיותיו לעבודה בפועל, זה שמבין שלא באים ללטף חיות ולשחק איתן, אלא לנקות ולעבוד קשה. וכמובן זה שיש קשר טוב בינו לבין הצוות.

צוות הגן, המתנדבים ובעלי החיים מאחלים לצילי ולמשפחתה הרבה הצלחה בדרך החדשה. אנחנו נתגעגע מאוד!

What's 12 weeks old, weighs 7 kilos and can reduce your house to a total wreck in record time? It's "Roo" - the baby Persian Leopard! This innocent little whirlwind was born to "Adar" shortly after her arrival from Slovenia. The pregnancy was a surprise to everyone, as it was been thought she had been removed from contact with the male before she was fertile. One morning shortly after the two new females had been let out into the new Adar Fundaminsky Leopard Exhibit, a passing staff member saw what he thought was a cat in the enclosure. He called Dennis, the carnivore keeper, who went to check and was startled to see a tiny cub! The little newborn seemed to be fine, strong and normal sized. After separating him from the females, the cub was cleaned and checked. He was then placed back with the mother. Dennis spent the next five hours closely monitoring the pair via closed circuit television, but unfortunately, the mother showed no interest in the little fellow, but showed no aggression towards him either. A decision was made to remove him for hand raising. Little "Roo" spent his first night with Yud, the zoo's head keeper, but bright and early the next morning he was transferred to the hospital unit. This 500-gram ball of fur kept us all hopping, as he needed to be fed every two hours around the clock. So, at 3 pm, the two of us went home, armed with kitten milk replacer, several different baby bottles, assorted towels and a small cat carrier. Did I mention I live on the 3rd floor in a rather large apartment building together with a Patagonian Conure and an elderly rescue cat? From the beginning, "Roo" was very vocal and it took less than 24 hours for my conure to learn to imitate his demanding squeals for food. It took even less time for my cat to decide she was not amused. The joys of leopard foster-motherhood are many. Leopard moms, like all cats, spend a great deal of time licking and cleaning their young, to ensure proper digestion and elimination. This foster mom was no different, except I used damp gauze - Lots and lots of damp gauze. Roo is growing quickly. He now sleeps all night. He eats canned kitten food and meat. He runs and plays in the house, dragging his toys around as if they were prey. He pulls things off shelves. Like most babies he is fascinated with electrical cords, which required some interesting changes in power supplies to things electric. Joining

Photo: Beverly Burge

me in playing foster-mom, was Dr. Liz Kaufman, a zoo vet. Liz has a back yard and "Roo" loves playing in the dirt, hiding in the bushes and occasionally rushing out to ambush her kids and granddaughter. He does not like rain! Both Liz and I have been careful to socialize "Roo", but we are also being careful not to allow him to play rough. Play-biting now, can be dangerous later on. He is firmly told, "No biting" and given a gentle flick on the nose. If that doesn't stop the behavior, he is pushed away and ignored. "Roo" is also being taught to walk on a leash. While we are fully aware that this is not a domestic animal, for his own protection, we need to keep him controlled when he is outside. Future plans for the post weaning stage include introducing him to a larger doggy playmate for fun and companionship until the time comes to return him to Dennis and the gradual re-introduction to the other leopards. With less than 1,300 Persian Leopards in the wild, "Roo" will be an important part of the worldwide breeding program for endangered leopards, so it is vital for him to learn how to be a leopard and eventually make his contribution to the survival of this most beautiful species.

"בובי"...

בחודש יוני לפני שש שנים הגיעו כזכור הפינגווינים לגן החיות. כמו הרבה בעלי חיים, גם הפינגווינים נתונים בסכנת הכחדה. לכן רבה היתה השמחה כאשר כעבור שנה בקע אצלינו גוזל הפינגוויין הראשון. הגוזל הסתבר כגוזלה והיא קיבלה את השם "בובי" ע"ש

התורמים של תצוגת הפינגווינים. "בובי" גדלה מוקפת אהבה והיתה בריאה, עירנית וסקרנית. המטפלים השגיחו על תזונתה, משקלה עליה והם גם דאגו שחייה יהיו מעניינים. תוך חודשיים "בובי" הפכה לפינגוויין חברותי לבני האדם. אך הגיעה הזמן לשלבה עם להקת הפינגווינים, דבר לא פשוט. לאט לאט "בובי" הפכה לדמות דומיננטית וחזקה בקבוצה.

היא ניגשה לאכול בין הראשונים ונאבקה על זכויותיה. לאחר זמן מה, ראו המטפלים שפינגוויין צעיר מחזר אחריה - שחה לידה בברכה, הלך אחריה בתצוגה והשניים הפכו לזוג שבילה יחדיו. במקביל "בובי" המשיכה לחפש את קרבת המטפלים שגידלו אותה. הם אפילו זכו "לחיבוק פינגוויני", בעיקר בזמן הארוחות.

לפני כ-5 חודשים בקע ל"בובי" גוזל ראשון - דור שני בגן החיות הירושלמי! במקביל, החלה "בובי" להראות סימני ירידה במצבה הבריאותית. היא ירדה המשקל ונראתה מתבודדת. כבר לא היה ספק "בובי" חולה - אבל במה? נילי הוטרינרית נכנסה לתמונה. "בובי" קבלה תרופות לחיזוק, אך מחלה של ממש לא נמצאה, ו"בובי" דעכה לאט לאט. בערב יום כיפור, "בובי" מתה, וכעבור יומיים מת גם בן זוגה. "בובי" היקרה והאהובה איננה וכל כך חסרה לקבוצה. לגוזלה שלה החליטו המטפלים לקרא "בובה" - להזכיר את שמה של "בובי".

כתבה וצלמה יהודית נשר - מנהלת מחלקת הציפורים

"העולם התחתון"

בקרב תיפתח תצוגת "עולם תחתון" בסיוע משרד התיירות באמצעות החברה הממשלתית לתיירות וחברי אגודת הידידים שריתה ודר' עידו שטרנברג. התצוגה המודרנית והמיוחדת תדמה את עולמם של בעלי חיים המנהלים אורך חיים מתחת לאדמה. על מנת להבין את עולמם של בעלי חיים החופרים מחילות כגון סוריקאטות ונובחניות, נבנו תעלות שבהם יוכלו ילדים לזחול, להציץ מבפנים דרך עמדות תצפית שקופות ולעמוד ב"גובה העיניים" עם שוכני התצוגה. בעלי חיים נוספים יוצגו בחדר חושך מיוחד: בתצוגות החולד הערום והנברנים תוכלו לראות כיצד מנהלים חיות אלו אורך חיים מרתק במחילותיהם. גם עקרבים, ערצבים, שלשולים, תיקנים ונמלים יוצגו באופן שמדמה את בית גידולם הטבעי. ההכנות ל"עולם התחתון" כללו מחקר על תצוגות דומות בגני חיות אחרים בעולם, ורכישת בעלי החיים. לפני כחצי שנה נשלח מנהל מחלקת פינת החי - חיים כהן-גדול לגן החיות בבריסטול שבאנגליה כדי ללמוד איך לטפל בחלק מבלי החיים הללו, ובעיקר בחולד העירוני שיוצג לראשונה בגן חיות בארץ. החולד העירוני מנהל אורך חיים ייחודי ליונקים בדומה לזה של דבורים. לקבוצת חולדים מלכה אחת פורייה, חיילים ופועלים הבונים את המחילות. הסוריקאטות שרגילות לחיות בביתן החיות הקטנות יעברו למשכנם החדש ב"עולם התחתון" רק בסוף החורף, על מנת להקל על המעבר מתצוגה סגורה לפתוחה. המעבר עתיד לשפר את איכות חייהם בכך שיזכו לחיות בתצוגה פתוחה עם חשיפה לשמש, ואפשרות לחפור מחילות טבעיות באדמה. עד אז יאכלסו את התצוגה המארות הדרום אמריקאיות. אנו מזמינים אתכם לבוא, לראות, לחקור ולבלות עם שוכני "העולם התחתון" - בגן החיות התנ"כי!

מתוק, מתוק

חנוכה בגן החיות 17.12.06-22

השנה נחוג את חג האורים בחגיגה של ממתקים ומתוקים -

■ סדנאות יצירה בבצק ובממתקים יערכו מדי יום בין השעות 10:00-15:00. הסדנאות מתאימות לגילאי 3 ומעלה. בתשלום נוסף.

■ מרוץ המטבעות הגדול - מרוץ בעקבות כתב חידה. בין שבילי גן החיות. בסופו יהנו כל הפותרים ממטבעות שוקולד.

■ גם בעלי החיים יהנו מכיבודים מתוקים.

■ במהלך החופשה יתקיימו ברצף האכלות מוזרקות, מופעי פילים, הדרכות ופינות ליטוף. כל הארועים תלויים במזג האויר.

"גבי" הפילון כבר בן שנה! ואנחנו - חוגגים!

בואו לחגיגת יום ההולדת של הפיל ה"גדול" מכולם!

החגיגה תתקיים בתצור הפילים ביום ו', 15 בדצמבר בשעה 14:00 בתוכנית:

- ברכות מאמא "תמר" ואבא "אמת" (וויפסנייד, אנגליה)
- עוגת יום הולדת ענקית -מתנת ב"ס תדמור, הרצליה.
- מתנות, בלונים והפתעות מכולנו.

כולכם מוזמנים להביא לגבי הפילון ציורי-מתנה. הציורים יוצגו בחגיגה ועבודות נבחרות יוצגו בגיליון ה"פרופיל" הבא.

החגיגה מותנית במזג האויר. ביום זה לא תתקיים הפעילות "מפגש בלתי רגיל עם פיל".

סופשקוע בגן החיות

תכנית אינה צא לחדשי החורף:

שעות האכלה מודרקות, תחנות הדרכה, מופע פילים, מפגשים עם בעלי חיים ידידותיים ועוד.

כ3הרי יום ו', פעילות מיוחדת לכל המשפחה:

מפגש בלתי רגיל עם... פיל
בימי ו' בשעה 13:30

מופע פילים

האכלת פילים -

אתם מאכילים את הפילים ישר מהיד אל החדק!

הגרלת רכיבה על פילות הגן - אפשר להגשים את החלום! ניתן לרכוש כרטיסי הגרלה במחיר של 1 ש"ח בלבד בתצוגת הפילים.

כל ההכנסות לטובת בית החולים לפילים בלאמפנג, תאילנד.

ג'אז לקראת שבת
בימי ו' בין השעות 12:30-15:00.

המופע מתקיים באזור הכניסה לגן.

פעילויות סופ"ש עד ה 31.3.06. הפעילות מותנית במזג האויר.

דרושים מתנדבים להדרכה בביתן החיות הקטנות, יתקבלו בברכה גם דוברי אידיש וערבית. המעוניינים נא להתקשר לעליזה בטלפון 02-6750135

ZOO טריוויה

לקראת חג החנוכה, החלטנו לאתגר אתכם בחידון הקשור לחג. נא סמנו בעיגול את התשובה הנכונה.

1. באחד מקרבות המכבים נגד היוונים סופר על מצביא יווני שרכב על בעל חיים משוריין. איזה? א. סוס ב. פיל ג. יען
2. האריה הינו סמל הכוח והגבורה והפך לסמל שבט יהודה ומאוחר יותר לסמלה של ירושלים. איזה אריה נמצא בגן החיות התנ"כי? א. אריה אסייתי ב. אריה אפריקאי ג. לסופגניה
3. בתקופת החורף, הדובה שמשקלה עשוי להגיע ל-250 ק"ג ממליטה גורים במשקל זעיר. למה ניתן להשוות את משקל הגורים? א. לפח שמן ב. לחבילת קמח ג. לסופגניה ד. לחבילת מרגרינה

בחידון ZOO טריוויה הקודם זכו בפרס: אליצור וליטל לוי ונועה שלום. כל הכבוד!

שלחו את הפתרונות ל: ZOO טריוויה, גן החיות התנ"כי, ת.ד. 898 ירושלים 91008.

להסחף בכיף

